

Voor plaatjes in de polder laat ik mijn flitsters thuis en maak ik gebruik van natuurlijk licht.

Volop leven in ondiepe slootjes, en er wordt gewerkt aan uitbreiding...

Daar bij de waterkant

Zingen is niks voor mij en slecht voor de omgeving. Nee, laat mij maar lekker plonzen. Maar toch heb ik een raakvlak met het alom bekende liedje, ik ben namelijk graag bij 'de waterkant'. Of het nu zout of zoet is, in de oeverzone ben ik graag bezig met mijn camera.

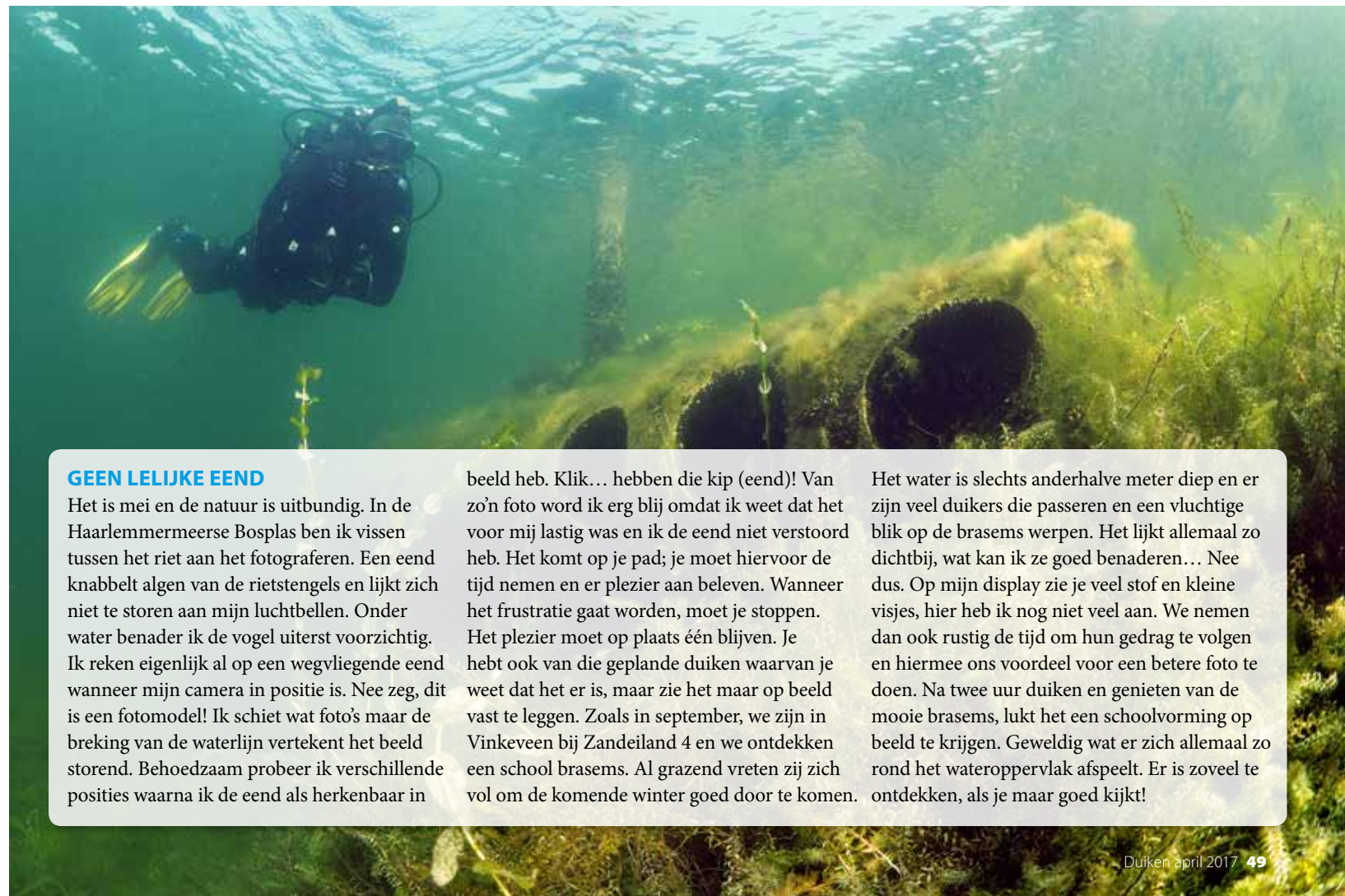
Je zal versteld staan wanneer
je bewust ondiep blijft
en je waarnemingen goed
tot je door laat dringen

Diepterecords worden met regelmaat verbroken. Weer een freediver naar een ongekende diepte. Grotduikers vinden telkens weer diepere gangenstelsels en de techduikers hebben inmiddels zoveel mixen dat een batterij aan apparatuur de duiker bijna onzichtbaar maakt. En ik doe juist het omgekeerde. Met perslucht of met snorkel zoek ik vaak de oeverzone af, tot dieptes van wel twee meter veertig! Natuurlijk duik ik ook graag bij de tweede pijler van de Zeelandbrug, Plompe Toren of in een diepe put voor meervallen. Maar waar het in dit artikel om gaat, is de schoonheid tegen de wateroppervlakte. Meestal gebruik ik in de oeverzone een 8mm fisheye in verband met de sfeer en de lichtinval. Voor watervogels zet ik graag een zoomlens 12-40mm in, omdat je hiermee wat meer afstand kunt houden. Doorgaans wordt je aandacht voor de oeverzone pas getrokken aan het einde van de duik, bij een safetystop. De luchtvoorraad is tot een minimum gedaald en je moet nu toch wel nodig plassen. Zo veel tijd kun je er dus niet meer aan spenderen. Haha, ik zie je knikken, herkenbaar! Je zal versteld staan wanneer je tijdens een duik bewust op ondiepte blijft en je waarnemingen goed tot je door laat dringen. Kijk eens rustig naar de oppervlakte, je ziet groen en blauw in elkaar overgaan. Zonnestralen die als Jacobsbladders door het water schieten. Overhangende takken die onder water uitkomen en wortel schieten, rood tot wijnrood. Staar je naar de bodem, dan bemerk je ineens het voedsel voor de vissen zoals watervlooiën, pissebedden, slakjes en roeipootkreeftjes. Waterplanten waarvan veelal gedacht wordt dat het één pot nat is... fonteinkruid, waterpest of riet. En last but not least, de vissen en watervogels. Laten we maar eens een kijkje nemen in verschillende zandafgravingen.

Er is zoveel te ontdekken,
als je maar goed kijkt!

GEEN LEIJEKE EEND

Het is mei en de natuur is uitbundig. In de Haarlemmermeerse Bosplas ben ik vissen tussen het riet aan het fotograferen. Een eend knabbelt algen van de rietstengels en lijkt zich niet te storen aan mijn luchtballen. Onder water benader ik de vogel uiterst voorzichtig. Ik reken eigenlijk al op een wegvliegende eend wanneer mijn camera in positie is. Nee zeg, dit is een fotomodel! Ik schiet wat foto's maar de breking van de waterlijn vertekent het beeld storend. Behoedzaam probeer ik verschillende posities waarna ik de eend als herkenbaar in

beeld heb. Klik... hebben die kip (eend)! Van zo'n foto word ik erg blij omdat ik weet dat het voor mij lastig was en ik de eend niet verstoord heb. Het komt op je pad; je moet hiervoor de tijd nemen en er plezier aan beleven. Wanneer het frustratie gaat worden, moet je stoppen. Het plezier moet op plaats één blijven. Je hebt ook van die geplande duiken waarvan je weet dat het er is, maar zie het maar op beeld vast te leggen. Zoals in september, we zijn in Vinkeveen bij Zandeiland 4 en we ontdekken een school brasems. Al grazend vreten zij zich vol om de komende winter goed door te komen.

Het water is slechts anderhalve meter diep en er zijn veel duikers die passeren en een vluchtige blik op de brasems werpen. Het lijkt allemaal zo dichtbij, wat kan ik ze goed benaderen... Nee dus. Op mijn display zie je veel stof en kleine visjes, hier heb ik nog niet veel aan. We nemen dan ook rustig de tijd om hun gedrag te volgen en hiermee ons voordeel voor een betere foto te doen. Na twee uur duiken en genieten van de mooie brasems, lukt het een schoolvorming op beeld te krijgen. Geweldig wat er zich allemaal zo rond het wateroppervlak afspeelt. Er is zoveel te ontdekken, als je maar goed kijkt!

Ik reken eigenlijk al op een wegvliegende eend, maar hij blijft rustig aan het riet knabbelen.